

§ 16.

Den i nærværende Lovs § 6, 2det Stykke, omhandlede Prioritet bestyres paa Kreditorernes Vegne af Erhvervenes Laanefond.

III.

§ 17.

Den Finansministeren ved Lov Nr. 142 af 28. April 1931 § 1 tillagte Bemyndigelse udvides til at omfatte et Beløb af indtil 20 Millioner Kroner.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da det store Prisfald paa Landbrugsprodukter, som indtraf for et Par Aar siden, nødvendigvis maatte gøre det meget vanskeligt for mange Landmænd at forrente og afdrage den store Gældsbyrde, som de havde paa draget sig under det tidligere herskende, langt højere Prisniveau, blev der ved Lov Nr. 142 af 28. April 1931 bevilget et Beløb af 10 Mill. Kr. af Erhvervenes Laanefonds Midler til Udlaan til Landmænd, hvis Gæld overstiger Ejendomsværdierne, til Opnaaelse af Akkord. Af det bevilgede Beløb er der til Udgangen af September Maaned 1932 anvendt ialt 4 975 000 Kr. til Gennemførelse af 1 595 Akkorder.

Da der stadig fremkommer Begæring om Laan til Opnaaelse af Akkord, kan det forudses, at det ved Loven af 28. April 1931 bevilgede Beløb af 10 Mill. Kr. i Løbet af nogen Tid vil være opbrugt. Regeringen maa derfor anse det for nødvendigt, at den ved Loven af 28. April 1931 givne Bevilling forhøjes, og man har derfor fremsat foranstaaende Lovforslag, hvorved Bevillingen forhøjes til 20 Mill. Kr. (Lovforslagets § 17).

Regeringen anser det imidlertid for nødvendigt samtidig at foreslaa, at der aabnes Landmænd, som ikke har kunnet opnaa frivillig Akkord med deres Kreditorer ved Hjælp af det Beløb, som kan stilles til Raadighed efter Reglerne i Loven af 28. April 1931, Adgang til at opnaa Moratorium med Hensyn til den Gæld, som overstiger Ejendomsværdierne. Man skal i saa Henseende fremsætte følgende Bemærkninger.

Den i de sidste Maaneder indtrufne ikke helt uvæsentlige Prisstigning paa en Række af Landbrugets vigtigste Produkter har efter Regeringens Opfattelse medført en vis Tilbageholdenhed hos Landmændenes Kreditorer overfor Forslag om Akkord, som defi-

nitivt medfører en Nedskrivning af deres Tilgodehavender, idet den indtrufne Prisstigning ganske naturlig fremkalder en vis Forventning om en yderligere Prisstigning, der kunde medføre, at Tilgodehavender, for hvilke der for Øjeblikket ikke er Dækning eller Forrentningsmuligheder, til et senere Tidspunkt vilde kunne inddrives uden Afkortning. Under Hensyn hertil foreslaar man, at enhver Ejer af en Landbrugsejendom, der opfylder Betingelserne for at kunne opnaa Tvangsakkord i Henhold til Loven om Tvangsakkord udenfor Konkurs af 14. April 1905, og som har gjort forgæves Forsøg paa at opnaa frivillig Akkord med sine Kreditorer ved at benytte Loven af 28. April 1931, og endvidere godtgør, at han trods rimelige Bestræbelser ikke har kunnet tilvejebringe Midler til Fyldestgørelse af sine Kreditorer, skal have Adgang til at opnaa et 3-aarigt Moratorium med Hensyn til den Gæld, som overstiger Ejendomsværdierne. Ved paa denne Maade at give Kreditorerne Valget imellem at indgaa paa en Akkord eller at underkaste sig et Moratorium vil man opnaa:

- 1) at Landmændene faar Sikkerhed for, at deres Kreditorer ikke benytter en eventuel gunstigere Konjunktur indenfor Landbruget til at skaffe sig Dækning for deres Tilgodehavende ved at gøre Udlæg i Ejendommen og stille denne til Tvangsauktion;
- 2) at Kreditorerne ikke behøver ved Indgaaelse af Akkord at give endeligt Afkald paa Tilgodehavender, for hvis Forrentning og Udbetaling der vilde kunne blive Mulighed under senere indtrædende gunstigere Konjunkturer;
- 3) at man borttager den Fare for en Formindskelse af Landbrugsproduktionen